

ת"פ (כפר סבא) 69015-01-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד מסארוה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 69015-01-25 מדינת ישראל נ'
מסארוה(עציר) ת"פ 42760-08-23 מדינת
ישראל נ' מסארוה

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

מוחמד מסארוה הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד איהאב ג'לג'ולי

גזר דין

הנאשם, יליד 2005, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בתיק העיקרי בעבירה של **החזקת נשק ותחמושת**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ובתיק המצורף בעבירה של **קבלת רכב גנוב**, לפי סעיף 413' יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 9.1.25 החזיק הנאשם בחדר בקומה השניה בביתו שבטייבה, בו התגורר יחד עם הוריו ואחיו, בתוך חור בקיר, אקדח FN, 2 מחסניות ו-20 כדורים 9 מ"מ התואמים לאקדח.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 13.8.23 בשעה 12:00, הגיעו אחרים לרח' מזכרת בתיה 1 פתח תקוה והתפרצו לרכב קיה נירו. באותן נסיבות, הגיעו נאשם 1 (תושב טול כרם שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה) והנאשם, כשנאשם 1 נוהג ברכב של אחיו של הנאשם, והנאשם יושב לצדו, הנאשם קיבל לידיו את הרכב הגנוב בידעו שהוא גנוב, ונאשם 1 החל לנסוע ברכב הגנוב, כשהנאשם נוסע ברכב המוביל לפניו, לצורך העברת הרכב הגנוב לשטחי האזור. בהגיעם לכביש 5, זגזגו בין נתיבים, עד אשר ירדו לכביש 444. במקביל, כוח משטרה ביצע חסימה משטרתית גלויה סמוך

עמוד 1

למחלף קסם. בעקבות החסימה, נוצר פקק שגרם לנאשם 1 ולנאשם לעצור בנתיב השמאלי בכביש, אז נעצרו על ידי השוטרים.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם. על סמך פסיקה שהגישה, ובהתאם להנחיית פרקליט המדינה, עתרה בתיק העיקרי לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 20-38 חודשי מאסר; ובתיק המצורף למתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר. היא ציינה, שעל נאשם 1 באותו התיק, תושב טול כרם שהורשע בעבירות קבלת רכב גנוב, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) ונהיגה ללא ביטוח, והוא נעדר עבר פלילי, נגזרו 9 חודשי מאסר, במתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר.

התובעת התייחסה להודאת הנאשם במיוחס לו, לנטילת האחריות, להיותו צעיר בן 20, נעדר עבר פלילי, ומנגד להיבטים הפחות חיוביים שעלו מן התסקיר שהוגש בעניינו, ולעובדה שביצע את עבירת הנשק כאשר תלוי ועומד נגדו כתב האישום בתיק המצורף, וביקשה לגזור עליו 30 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי. כמו כן, ביקשה להורות על חילוט הרכב ששימש את הנאשם לביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה של בית משפט זה, אשר קובע, ככלל, בגין עבירה של החזקת אקדח ומחסנית מתחם עונש הולם הנע בין 15-36 חודשי מאסר וביקש שכך ייעשה גם במקרה זה. לענין התיק המצורף, ביקש ב"כ הנאשם לנהוג לפי כלל אחידות הענישה. לדבריו, שותפו של הנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר בגין מעשים חמורים יותר: ראשית, הוא תושב שטחי האזור ואילו הנאשם אזרח ישראלי; שנית, הוא נהג ברכב הגנוב ואילו הנאשם נהג ברכב המוביל; ושלישית, הוא הורשע גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח ואילו הנאשם לא הורשע בעבירות אלה. עוד הפנה הסניגור לעובדה שהנאשם בן 20, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה וצירף תיקים. לפיכך, ביקש הסניגור לגזור על הנאשם 15 חודשי מאסר בגין התיק העיקרי ועוד חודשיים מאסר בגין תיק הציורף, אשר ירוצו בחופף.

דין והכרעה

אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם:

בתיק העיקרי הערכים המוגנים עניינם בשמירה והגנה על שלום הציבור וביטחונו; מניעת החזקת נשק על ידי מי שאינם מורשים לכך ועל ידי מי שאינם מיומנים בכך; מניעת זליגת נשק לידיים עברייניות או ביטחוניות; ובאופן כללי, הגנה על ערך קדושת החיים.

בתיק המצורף הערכים המוגנים עניינם שמירה והגנה על זכות הקניין; מניעת נזקים ישירים ועקיפים הנגרמים כתוצאה מתופעת גניבת כלי הרכב, ובכלל זה עגמת הנפש שנגרמת לאזרח והעלאת פרמיות הביטוח על ידי חברות הביטוח, עניין הפוגע בכלל אזרחי המדינה.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בתיק העיקרי עולה שמידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בינונית-גבוהה. הנאשם החזיק באקדח, ב-2 מחסניות וב-20 כדורים תואמים, בתוך חור בקיר בביתו. אין צורך להכביר מילים אודות הסיכון הנשקף מאקדח המוחזק שלא כדון, כאשר נסיבות ההחזקה נותרו עלומות, האם לצורך ביצוע עבירה? האם לצורך הגנה עצמית? האם לעת מצוא? כמו כן, משך ההחזקה אינו ידוע. ולבסוף, העובדה שהאקדח, המחסניות והתחמושת הוחזקו בתוך קיר בבית בו מתגוררים אחרים, לרבות אחיו של הנאשם, מעלה אף היא את דרגת הסיכון שמא יגיע הנשק לידיים אחרות.

מדיניות הפסיקה אף היא מוכרת וקוראת להחמרה בענישה, בשל העובדה שמדובר בעבירות שהפכו ל"מכת מדינה" וכאשר מדובר בערי השרון ל"מכת אזור". כמו כן, מוכר תיקון 140 לחוק העונשין (הוראת שעה) משנת 2021, לפיו המחוקק קבע עונש מזערי ששיעורו רבע מן העונש המרבי הקבוע לעבירה, עבירה מסוג פשע שעונשה עד 7 שנות מאסר.

כאשר מדובר בהחזקת אקדח לצד מחסנית ותחמושת לא רבה, **מתחם העונש ההולם אשר נקבע בדרך כלל בבית משפט זה נע בין 15-36 חודשי מאסר.**

באשר לעבירת קבלת הרכב הגנוב, גם כאן נסיבות ביצוע העבירה חמורות: הנאשם חבר לתושב טול כרם, הם הגיעו למקום בו נגנב קודם לכן רכב מסוג קיה נירו, תושב האזור נהג ברכב הגנוב ואילו הנאשם נהג ברכב המוביל, רכב שבבעלות אחיו, תוך שהוא "פותח ציר" לעבר שטחי האזור. העבירה לא הושלמה נוכח עירנותה של משטרת ישראל אשר ביצעה מחסום משטירתי ועצרה את השניים.

מבלי להביע עמדה בדבר מתחם העונש ההולם במקרה זה, הרי שצודק ב"כ הנאשם שנוכח עקרון אחידות הענישה, יש לגזור את דינו של הנאשם בזיקה לגזר הדין שניתן נגד השותף. שם בית משפט השלום בראשל"צ קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר, ועל תושב האזור גזר 9 חודשי מאסר, כאשר זה הורשע גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח, והוא אף זה שנהג בפועל ברכב הגנוב.

במצב דברים זה, ועל פי אותו הגיון, תחתית המתחם בעניינו של הנאשם צריכה לעמוד על **פחות מ-8 חודשי מאסר.**

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לקחתי בחשבון את אלה:

א. הנאשם צעיר, בן 20, את העבירה מושא תיק הצירוף כחודש וחצי לאחר הגיעו לגיל 18, דהיינו על גבול הקטניות.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי, וזהו לו מאסרו הראשון.

ג. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ד. מנגד, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם ביצע את עבירת הנשק כשמתנהל נגדו תיק קבלת הרכב הגנוב.

ה. תסקירי החובה שהוגשו בעניינו, מן הימים 8.10.24 ו-25.3.25 ציינו שהוא התקשה לקחת אחריות על עבירת גניבת הרכב וטען שהתפתה לרווח קל, הוא שלל נזקקות טיפולית, והשרות זיהה נטיה לאימפולסיביות. נוכח מעצרו בתיק הנשק, ציין שרות המבחן שקיים סיכון במצבו ולא ראה יעילות בהמשך הקשר עם הנאשם.

לאור האמור לעיל, ראיתי למקם עונשו של הנאשם מעל לתחתית מתחמי הענישה, כמפורט לעיל, ונוכח העובדה שמדובר בנאשם צעיר בן 20, אשר זהו לו מאסרו הראשון, ומתוך ציפייה שהעונש יחדד עבורו את הגבולות ויהווה גורם מרתיע, מצאתי לחפוף מקצת מתקופת המאסר שתוטל בגין תיק הצירוף לתקופת המאסר שתוטל בגין התיק העיקרי.

כמו כן, נוכח העובדה שעבירת קבלת הרכב הגנוב בוצעה לצורך הפקת רווח כלכלי, יוטל קנס כספי.

מנגד, לא ראיתי להורות על פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל חילוט הרכב, שכן בכתב האישום המתוקן נאמר שהרכב בו נהג הנאשם "בבעלות אחיו", ולא הובאה כלל עמדת האח, כאשר הוראה על חילוט רכבו מבלי שנשמעה עמדתו, תביא לפגיעה בזכות הקנין שלו.

גם פיצוי לא ראיתי לפסוק, שכן הרכב הוחזר למתלוננת.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים, על פי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה בנשק וכל עבירת רכוש.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.25.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.

